

Svenems Begravningsbyrå

Maka, Mor

(1)

Lilla Mor, nu Ditt lidande är slut
Nu Du lyckligt kämpat ut
Och Du kommit har till Far
Som Du så länge efterlängtat har

(2)

Det finns ett löfte från en gammal sägen
att modersögat aldrig slocknar ut
Det kastar solig strålgans över vägen,
som följer oss till livets slut

(3)

Mycket blir oss givet mången skatt så stor
Men blott en gång i livet gives oss en Mor
Och när detta varma hjärta inte klappar mera här,
då känner vi med smärta att det bästa borta är

(4)

Klockorna ringa så sakta till ro
Mor har fått ett lugnare bo
Aftonens stjärna lyser så blid Sov, lilla Mor, vila i frid

(5)

Mor hon tröstar och
Mor hon helar
Mor sin kärlek åt alla delar Ingen famn är så varm och
stor Ingen finns som lilla Mor

(6)

Far har räckt ut handen
Mor har fattat den
På den andra stranden Mötas de igen

(7)

Ögonen slutits, tiden var inne
Djup är vår sorg fastän ljust ditt minne
Kärlek och godhet lyste din stig
Tack kära Mamma, vila i frid

(8)

Stor var Din kärlek God var din själ
Käraste Mamma Tack och farväl

(9)

En tröst i sorgen Gud oss ger
Att Mor nu slipper lida mer

(10)

För alla fanns rum i Ditt hjärta
För alla Du gjorde Ditt allt
Du deltog i glädje och smärta
Hav tack, lilla Mamma, för allt

(11)

Du lämnade livet, vi stannade kvar
Men djupt i vårt hjärta vi gömmer
Ett rum där Du bor, ty allt gott
Du oss gav Vi aldrig, nej aldrig det glömmes

(12)

Alltid nöjd och glad
Mor var Tröst och kärlek allt hon gav
Alltid i vårt hjärta bor
Minnet av en älskad Mor

(13)

Din levnadsdag är slut,
Din jordevandring ändad
Du här har kämpat ut och
Dina kära lämnat
Nu vilar Du i ro och frid Hos Jesu Krist till evig tid
Tack för allt gott som Du oss givit
Din rena kärlek till oss envar
Här har så tomt och öde blivit Dit

(14)

En trött liten Mor med silvergrått hår
och en panna som plöjts av bekymmer och år
Med blick som var leende solig och klar Så lever
Din bild bland de Dina kvar

(15)

Nu, kära Mor,
Du från oss farit
Upp till en annan, bättre värld
Vi tacka Dig för vad
Du varit Vid hemmets lugna, varma härd
De vackra minnena av Dig
Skall ständigt lysa på vår stig

(16)

Sov gott, lilla Mor, i gravens ro
Hav tack för Din kärlek
Din möda och tro

(17)

Var finns en kärlek som intill döden
Står oförändrad i alla öden
Som lik Guds ängel oss övervakar
Och fordrar intet men allt försakar
På denna jorden finns endast en
En moderns kärlek är det allen
Det är Hans kärlek, den evigt höga
Som speglar sig

(18)

Allt vad Du lidit vi nog ej förstått
Men tåligt Du kämpat och vilan nu nått
Vi ville så gärna behålla Dig kvar
Men Ditt livsverk på jorden nu avslutat var
Vi unnar Dig vilan Du nu har fått
Tack kära Maka och Mor för allt gott.

(19)

Tyst och stilla, Mor har somnat
Ögat slutits, har den domnat
Hon var trött, behöver vila
Efter vandringen mångmila
Hon gått bort, men lika nära är hon ändå sina kära.

(20)

Dagarna svinner, vår tid rinner ut
Vid skilsmässans timme stå vi till slut.
Det vackraste livet kan ge är en Mor
Med kärlek så rik, så oegennyttigt stor
Några fattiga ord kan tolka så smått,
Det tack vi vill sägs för allt vad vi fått.
Sov älskade Mor

(21)

Gud- Han giver många gåvor om och om igen.
Men Han giver blott en Moder
Aldrig får vi Mor igen.

(22)

Ljuset från höjden kallar
Stilla din ande far.
Bort över okända dalar

Svenems Begravningsbyrå

Maka, Mor

Mor på Din sista färd.
Alla kära där uppe förenas.
Det var Din fasta tro.
Vi som blir kvar härnere känner att Mor fått ro.

(23)

Mor var gammal, trött och sliten
efter många arbetsår.
Då det kom ett bud från ovan
och som är den bästa gåvan när oss ålderdomen når

(24)

Ett stycke vardag gjorde hon till fest

(25)

Din levnadsdag är slut,
Din jordevandring ändad
Du här har kämpat ut och dina kära lämnat
Nu vilar Du i ro och frid Hos Jesu Krist till evig tid

(26)

Mamma, där Du är lyser alltid solen
En Mor dör aldrig

(27)

Tung blir den väg
och mörk den kväll jag nu skall ensam vandra
Men snart i samma fridens tjäll vi vila hos varandra

(28)

Tack för allt gott som
Du oss givit Din rena kärlek till oss envar
Här har så tomt och öde blivit
Ditt goda minne lever kvar

(29)

Du möter oss ej mer som förr
Välkomnande därhemma
Vid hemmets kära dörr
Där hörs ej mer Din stämma
Din plats är tom vid fönstrets karm
Där du oss väntat ofta Kring Din gestalt,
Din blick så varm Blott minnets rosor dofta

(30)

Avskedets stund för alltid har kommit,
solen har sänkt sina strålar i frid
Borta för alltid är
Mor som vi älskat, borta från världens oro och strid
Saknad av många men mest av de sina
Leva Du skall uti minnenas led
Tyst är vår hälsning, sakta vi vis

(31)

Är det sant att Du är borta Är det sant att
Du är död Du som ville oss det bästa
Du som var vårt kära stöd

(32)

Ej kan med ord
vi skildra den sorg oss drabbat har ej mäktat
vi beskriva vad allt för oss han var.
Förlustens hela storlek
vi ej kan fatta än vet blott att
här vi mistat vår kära, kära vän.

(33)

Du unnade Dig så lite
Så bråd var Din arbetsdag
Men själva vardagsslitet fick helgens behag

Kärlek hette Din vilja
Osjälvvisk gärning Din värld
Renhetens vita lilja
Bugade sig på Din färd

(34)

Slumra gott Du kära
Hav tack för allt Du gjort
Vi skall i hjärtat bära
Ditt minne ljusst och stor

(35)

Vila, vila Du kära i ro
Vänliga skuggor hölja Ditt bo
Aftonens stjärna skimrar så blid
Älskade Maka, vila i frid

(36)

Hon som lyste vår stig Hennes tid är förbi

(37)

Hur tyst, hur öde, hur tomt här hemma
När den vi älskat oss lämnat har
Ej mer hör vi hennes kära stämma
Men i vårt minne hon lever kvar

(38)

Jag sover gott, ej mer jag smärta känner
Tyst dödens ängel viskar sov i frid
Gråt icke, käre make, barn och vänner
Jag vilar nöjd och fri från jordens strid

(39)

Tid som har flytt fås ej åter
Minnet är allt jag har kvar
Djupt i mitt hjärta det gråter
Och drömmer om flydda dar

(40)

Ditt hem som
Du älskat där blommor har spirat det lämnar
Du nu för en skönare värld

(41)

Sov i ro, Du lilla Mor från all livets smärta
Tack för all Din omsorg stor ömma modershjärta.
Sov i ro, från oro all uti tysta griften
Djupt Ditt minne leva skall under livets skiften

(42)

Du var så god, Du var så glad
Du lämnar bara vackra minnen
Så svår är ändå denna dag Så sorgsna våra sinnen
Men tack för allt vad Du oss skänkt
Vi vet Du på oss alltid tänkt
Tack för våra lyckliga år tillsammans

(43)

Kära lilla Mamma, nu är Din strävan slut
All smärtan den är borta och Du får vila ut
För allt vi vill Dig tacka för kärlek rik och stor
För omsorg och all möda
Tack kära lilla Mor

(44)

Sov i ro, min kära Maka Sov i ro vår lilla
Mor Ingen vet, hur vi Dig sakna
Ack vad tomheten är stor

Svenems Begravningsbyrå

Maka, Mor

(45)

Som doften av rosor en sommardag
Det står lilla Mor kring Ditt minne
Och bilden av Dig är en stjärna så klar
Som tändes och ler i vårt sinne
Du lämnade livet, vi stannade kvar
Men djupt i vårt hjärta Du bor

(46)

Slumra Moder, slut är striden
Du har funnit frid och ro
Hos Din Gud i himlafriden
Där får Du för evigt bo

(47)

När Far gick bort, så ensam blev
Din strid Nu kära Mor, har även
Du fått frid Sov, kära två, som delat livets öden
I gravens ro förenade i döden

(48)

Mors trötta huvud har lagt sig till ro
Flitiga händer fått vila
Nu sover hon lugnt i sitt tysta bo
Dit våra tankar ila

(49)

Mor, lilla Mor, vem var väl som Du?
Ingen i hela världen

(50)

Lilla Mor, ack vårt hjärta
Är så fullt av tack till Dig
Vi som aldrig kunnat fatta
Vad det var att mista Dig
Gud han giver många gåvor om och om igen
Men han giver blott en moder
Aldrig får vi Mor igen

(51)

Nu har du vandrat, lilla Mor
Långt bort till vägens slut
Du nu hos Dina kära bor
Ditt lidande har ebbat ut
Tack för allt Du oss lärt och gett
Om evig ro till Gud vi bett

(52)

Tack lilla Mor för åren som gått
Tack för all kärlek och omsorg vi fått
Tack för all ömhet och vänlighet stor
Tack för allt vår älskade Mor

(53)

Du ledde oss varsamt i barndomens år
Du gav oss den kärlek en Mor blott förmår
Du lärde oss se, på vår framtid med tro
Att lyckliga dagar en gång skulle gro
Vi tackar Dig Mor, för den kraft Du oss gav
Du var, lilla Mor, vad mest vi höll av

(54)

Älskade Pappa Make och Vän
Vi står här med gråt och med saknad
Spill inga tårar, sa Du, när jag dör
Det är inget att gråta för
I minnet lever jag ju kvar
Ingen kan dö som levat har
Tänk er, som om jag tog en promenad
Vi ses igen, inte nu, men o

(55)

Nu brustit har Ditt trogna varma hjärta
Din kära röst för alltid tystnat har
Du lämnat oss i sorg och smärta
Men ljusst och vackert står Ditt minne kvar

(56)

När Mor gick bort, så ensam blev
Din strid Nu käre Far har även
Du fått frid

(57)

En tröst i sorgen Gud oss ger
Att Far nu slipper lida mer

(58)

En stund, ej dag gått fram, då jag
Din huldhet ej försporde
Men bort Du gick, och jag ej fick
Dig löna, som jag borde

(59)

Du var mitt allt mitt allt i evighet

(60)

Nu rösten har tystnat
och handen som smekt har fallit så stilla ner
Och kärlekens glimt, som i ögat lekt,
har slocknat och tänds aldrig mer
För allt vad Du var vill vi ödmjukt stå
med händerna knäppta till bön
Tack, älskade Make, min Pappa och vän,

(61)

Stilla, så stilla gick solen ner
Slut är den långa arbetsdagen
Strålande ögat ej mer mot oss ler
Hjälpande handen ej räckes mer
Det ljusa och vackra förbliver

(62)

Kära Maka, sörj mig icke kära barn gråt ej mer
Nu jag sluppit undan mycket oro varav världen ger
Mina dagar var utmätta de voro icke fler

(63)

Tom blir platsen i hemmets vrå
Tung blir vägen att ensam gå
Tack käre make för de år som gått
Tack käre Far för allt vi fått

(64)

Tack Far, för de lyckliga åren
För kärlekens manande bud
För uppoffring ända till båren
För trohet mot människor och Gud

(65)

Så ärligt och troget Du tjänat
För mödorna aldrig Du vek
Din blick var öppen och trofast
Ditt hjärta det kände ej svek

(66)

Tack, Make och Fader för allt vad Du varit
Tack för den glädje i hemmet Du var
Tack för de lyckliga åren som farit
Tack för de minnen Du lämnade kvar

Svenems Begravningsbyrå

Maka, Mor

Skall ständigt lysa på vår stig

(67)

Troget har Du alltid strävat
Och för mödan aldrig bävat
Tills Du inte kunde mer
Ro vi unnar nu Ditt hjärta
Då Du vilar ifrån smärta

(68)

Vi delat sjukdom, sorg och strid
Vi delat hälsa, lycka, frid
En gång vi delar samma grav
Tack för allt som Du gav

(69)

Ärlig och strävsam var Din vandring
Stilla och fridsam gick Du bort

(70)

Hur vi ber och hur vi gråter,
Pappa får vi aldrig åter
Alltid nöjd och glad
Du var, tröst och kärlek allt
Du gav Men i vårt hjärta vi har minnet av en älskad
Far Givmildheten var Din stjärna, godhet var
Ditt hjärtas sång
Hjälpsam så oändligt gärna

(71)

Hand i hand från ungdomsdagar
Vi trofast vandrat livet ut O min käre,
gode Make jag kan aldrig glömma Dig
Dina händer ligger stilla med en bruten ros uti
Minuterna står stilla i den sorg som drar förbi
Så stilla Du somnade in från världen Solig

(72)

Många blev åren Du vandrade här
Så trogen, så verksam i tiden.
Nu mättad av ålder förunnat Dig är
Få njuta av eviga friden.
Tack lilla Pappa.

(73)

Mor har räckt Dig handen Du har fattat den
På den andra stranden Har ni mötts igen

(74)

Sov gott, käre Far i gravens ro
Hav tack för Din kärlek,
Din möda och tro

(75)

Du Make, Far, Morfar och gode vän
En saknad så stor, vi fattar ej än
Att Du ej längre finns i familjens skara
Din livskraft gick så hastigt till ända
Ej längre till oss Du kan återvända
I vårt minne vi kommer att Dig bevara

(76)

Stilla och god har Du varit i livet
Stilla och tyst ifrån oss Du gick
Tack för all glädje Du skänkt oss

(77)

Nu, käre Far, Du från oss farit
Upp till en annan, bättre värld
Vi tacka Dig för vad Du varit
Vid hemmets lugna varma härd
De vackra minnena av Dig

(78)

Arbetsfyllt och strävsamt har
Ditt liv varit Lugn och stilla blev Din död

(79)

Du bäddas i hembygdens soliga famn
Där inga bekymmer skall trycka
Vid barndomens kyrka Du hunnit i hamn
Där Dina kära Din kulle skall smycka
Det är barndomens klockor som ringa
Och frid är den hälsning de bringa

(80)

Det suckar av vemod då banden de brista
Det tar om vårt hjärta då kära vi mista
Din blick har slocknat
Din röst har tystnat Du funnit frid

(81)

Ditt hjärta som klappat så varmt för de
Dina ögon som vakat och strålat så ömt
Har stannat och slocknat till sorg för oss alla
Men vad Du oss gjort skall aldrig bli glömt

(82)

Du styrde, Du ställde, Du ville oss väl
Du älskat oss alla av hela Din själ
Välsignat vare Ditt minne

(83)

Ett verksamt liv har slocknat ut
En flitig hand har domnat
Din arbetsdag har nått sitt slut
Och i Guds hand Du somnat
Din kära stämma tystnat har
Men vackert står Ditt minne kvar

(84)

Givmild och trofast var Du i livet
Tungt är idag att stå vid Din bår
Allt som var vackrast och bäst
Du givit Tacksamt vi tänker på flyktade år

(85)

Hur tomt det efter Dig har blivit
Det känns som solens ljus för oss gått ner
Ty ingen såsom Du har kärlek givit
Din plats kan aldrig fyllas mer

(86)

Stilla, så stilla Du käre nu slumrar
Borta från sjukdom och strid
Stor är vår saknad men dock vi
Dig unnar Vila i frid

(87)

Hand i hand från ungdomsåren
Vi troget vandrat med varann
Vi delat kärlek, hopp och frid
Vi delat sjukdom, sorg och strid

Bo Bergman(88)

Det behövs en man att viska ett
lugnt farväl åt det som var

(89)

Svenems Begravningsbyrå

Maka, Mor

För omsorg stor och all Din strävan
För varma tankar Du oss i livet skänkt
För alla ljusa, vackra minnen
Hav tack långt bortom livets gränser

(90)

Så har vi vandrat Du och jag i kärlek, hand i hand
Så har vi delat varje dag i våra drömmars land,
Vår lycka var vår rikedom,
nu har Du gått, min hand är tom

(91)

Så vila i frid ty dagen är slut
Ditt redbara hjärta har somnat
Din livsgärning lever, den sinar ej ut
Fast handen i döden har domnat
Vi tacka för allt vad i livet Du skänkt
För kärlek och omsorg vad vackert Du tänkt
Må klockorna ringa till vila

(92)

Min älskade från våra ungdomsår aldrig,
aldrig mer Din hand jag hålla får

(93)

Gud märker när stegen är tunga
och trötta de älskades drag
Han märker när krafterna sviker
och hjärtat slår mattare slag
Då öppnar han kärleksfullt famnen
och låter dem somna i frid

(94)

När krafterna ständigt domna
Och ögat sin glans har mist
så skönt att från allt få somna
och vila finna till sist

(95)

Vi hann ej säga Dig farväl ty döden kom så fort
Men nu vi säga Dig vårt tack vid evighetens port

(96)

Tack för allt Du oss har skänkt
För oss Du strävat, på oss
Du tänkt Ditt goda hjärta,
Ditt ljusa sinne
Hos oss skall leva i tacksamt minne

(97)

Det fanns för oss alla ett rum i Ditt hjärta
För alla utav oss Du gjorde Ditt allt
Du deltog med oss i vår glädje och smärta
Hav tack, lilla pappa, hav tack för allt

(98)

Sov gott, mitt barn, sov gott i Gud
Guds änglar i sin vita skrud
Som för den Högstes anlete stå
De vaka här för Dig också